



Kocson, a faluházban ezen a délutánon, a *Gyermekkönyvtári hét* részeként, ünnepi előadás zajlott. A tatai általános iskolások vendégeskedtek a kocsi gyerekek előtt az *Oroszlánkarom* című műsorukkal.

Ennek a kis csapatnak, a Kőkúti Általános Iskolának és Fazekas Utcai Tagintézményének, immár ötödik előadása volt ez a műsor az elmúlt esztendőben. Sokat és szépen szerepeltek szerte a kistérségi könyvtárakban, művelődési intézményekben. Jó kedvet vittek, szép pillanatokat szereztek hallgatóiknak, nézőiknek. Ha a műsor elején elfogódott arcok néztek is vissza a nézőtérről, csakhamar oldott nevetés hullámozott végig a termen, és ez így maradt az előadás végéig, rendszeresen.



A diákok verset és prózát mondtak. Csak ízelítőként álljon itt néhány szerző neve: Arany János, Petőfi Sándor, Dsida Jenő, Romhányi József, Zelk Zoltán, József Attila, Varró Dániel és Nógrádi Gábor. A szereplők nevét se hagyjuk ki a felsorolásból, akiknek e szép délutánt köszönhetjük: *Kulcsár Evelin*, *Georgina*, *Verényi Rebeka*, *Német Alma* s a

fiúk, *Bátki Miklós* – aki nagyon szépen harmonikázott –, *Bátki Márton* és *Lak Dávid*. Az előadás végén – tekintettel a közelgő Mikulásra –, *Bátki Márton* egy pillanatra eltűnt a függöny mögött, majd fején Mikulás-sapkával, a kezében egy kisebbfajta zsák szaloncukorral és „Télapó itt van” kiáltással kiperdült a nézők elé, és osztani kezdte a zsákból a szaloncukrot a meglepett gyerekeknek. Mindenkinek jutott! Ez sem volt kis teljesítmény, hiszen a nézőteret megtöltő gyerekserreg száma közelítette a nyolcvanat.

Jó volt látni a távozóban beszélgető, örömtől sugárzó gyermekarcokat. Szép élménnyel gazdagodva távoztak a faluház ünnepségéről. ■

Kocs 2700 lakosú falu Komárom-Esztergom megyében, Tatától 9 km-re fekszik.

Kocs a XIV. században vámjogot kapott falu. Fekvéséből adódóan elsősorban mezőgazdasági település, szántói és legelői évszázadokon keresztül kiegyensúlyozott megélhetést biztosítottak lakóinak, így a török dúlások időszakában is csak rövid időre néptelenedett el.

A Kocs nevet „kocsi” formájában ismeri az egész világ. A falu központjában kiállított „kocsiszekér” a maga korában forradalmi újítás volt, aminek jelentőségét a sokat utazni kényszerülők érezték leginkább. A „kocsiszekeret” részletesen 1518-ban Sigmund von Herberstein írta le. Maga Mátyás király is szívesen utazott a gyors és könnyű járművön. Henyei Vilmos postatörténeti könyve szerint a „kocsi” kocsit három ló húzta. A kocsiszekerey közvetlenül a tengelyeken helyezkedett el.

1863-tól az 1980-as évekig Kocs határában hozták felszínre a Hunyadi Mátyás és az Igmándi keserűvizet.

A Tekevár Kocs legrégebbi, még feltáratlan műemléke, az egykori földvárát Árpád előtt kb. 300 évvel építették.

Az 1300-as években épült Szent Mihály római katolikus templom mellé 1759-ben barokk stílusú tornyot építettek, a templomot pedig 1880-ban átalakították eklektikus stílusban.

A ma is álló református templomot – amely az építetők szerint tükrözi a református vallás nemes egyszerűségét – 1869-ben áldották meg. A templom muzeális értékű kegytárgyai az 1600–1700-as évekből származnak.

[www.kocs.hu](http://www.kocs.hu)